

תמצית הדף היומי

זמא דף מב-מח

פרק ה' ב'

יעי למיר מdaggin על בין האולם ולמיוחה קדושות אולם והיכל חודא היא זאייב קדשות נינהא א'כ נינהא לריהו], והז' אולם ובין האולם ולמיוחה חדא קדושה היא, והיכל ואולם שטי קדושים.

דף מה

דף מ' ז'

עליה שניתוֹתיו א' דוחה שבת בشرطן: א' לבר קפרא אל'בא ד"ר מ' עירערכה בפ"ע ושורפן אפייל' בשפטן, "א' דאייר' בפסולין ווקא שמישלה בהן האור גענישע חערוּתן וויל' מוכן". י' א' דאיתך כשרון ואחד פסולין ובמושלה בהן האור, אמרוינע דההידוש הוא נחחל יוכ' פ' באטען שבת, דאליל' חל אחר השבת הלא חלי' שבת קרבין ביוכ' פ', א' לרבא לאא' נמי פשיטא דתנן 'בכל יום ומושמע אפי' בשבת. ב. לרוב הווא אינן דוחה שבת ותמייד תהיילתו דוחה סופו ומיטי' דרליך דוחה טומאה ולא שבת דסופו כתחליתו ותהיילתו בר מיזחא טומאה ולא בר מיזחא שבת), ולרב חדסא דוחה שבת ולא טומאה דסופו תהיילתו לית' ליה, ושבת דההורה בעינורו סופו נמי דחי, א' טומאה שדוחה היא בעינורו טטרוּתן דעתקר כפרה דחו' ולא סופו. * הממבה מש' מהותה ומונרא לאיבי' חיב' ולרבא טטרוּתן [טסינער רב-א. פטור]. ומייר': א. ל'ק' אם כיbara ראש המזבח לה' ע' חיב, פוליג' בהורודין ארץ דלאביה חיב' דASH מזבח הוא, ולרבא פטור דנארתikkה. ב. ל'ב' בבורודין או'ריך ל'כ' ע' פטורו, ופליג' בכיפה בראש המזבח, והא דאמור ר' דהמודריך גהלוּת מע' ג' המזבח וכבה דחיב' ארתי א' לרבא [ויהו ש' ל'ק' ל'ב' א'ה היורוּין] מישם דמזהה אנטוק למלזומה והו לא כהיב',

• 100 •

ג'ז'יאו לו את הכהף ואת המחתה [ו]עיזו מורה של קפורה דמותה של נחלים כבר תניא חפן מלא בהפניו [אף דכתיב מלא חפני] דרבאה את הקטורת בכב' ואניכם את המחתה וכמוהה של נחלים כבר תניא חפן מלא בהפניו של ר' יונה ווילא עלה להר המחתה ובכבוד השם קדש טול המחתה בשינויו ווילא דרכ' אינוי בכב' *. כשנאנך המחתה בימיינו והכהף בשמאלו למרות שהיה חושה יותר בדין שנחתה ספורות זו ווילא עלה להר המחתה וכמוהה דר' שמעאלן ב' קמיהו, בכ' טול המחתה בפערם ועלה לרג', א' שמעאלן בנה דר' קבין, ואמר דודר אמר גבר על עליון ווילא עלה לרג', א' דידיין ערפן [אלל שטוב לטוברטה] יא' בש' ז' ז'רני ווירטאי. ב. בעמיס שבקמיהה ראתה את שעיה בניה כה' באתו יום [כחני עובי שטוי נורא לעילו של הכרז וגנום וחוויו שלמש החמי]. ג. הי לה ז' נבס וכולם שמשו בכח' ג', וכתחה לך ר' לרעומך לאו קורות שערות ראהשה, ואמרו לה שהרבה עשו כן ולא עלתה בין'. * הדינים והאכויות בחפינה בקבוקיצה: א. אמר בקמוץ שאין לעשות מדה לקומץ, וב' בחפינה שלא נאמר בה בחפינו אלא מלא חפני א' שרי לעשות מדה לחפינה או דילג' ג' ש' מקמיצה, ומתי' זיך היהת זודרה מא' לאו שאם צזה לעשות מדה לחפינה עושא, והדי ודילמא להופן וחוזן וחופן בפניהם, א' שליא חסר ולא יותר. ב. מלא קמוץ היינו כדקמץ אינשי ולא מרוץ [שמכבצין ג' ולא בראש אצבעוני], זורת הקמיצה שהופנה נ' אצבעוני על פסח ידו וקומץ, ומעדות קשות שבמתקדש וכן פניה ולמיקה. ג. הגנס בין הביניים [בין האכויות דבי' כי'] היו ספק ולך אקסטמיון ובפרט לשם עזים [השי שמתנה דאי שיים נינו הרי הם שער עזים, לרוח נירוח און מעלה בכל מילה לשם עזים] אחריו הקומיין [לאן קודם לדלאו עזים נינו הווער שחשטו שיחקו ז' מקמיצה והקסה], ולבתילה קמץ' שאנכעטן דוחקתו וליאר בון הבינו. ד. בעי' ר' ב' בין הביניים שלلال חפני מוה דאייל מלא חפני וליאר לקליק' [שmailto'ילו נסם בכם ואו לא נסם] ועלטה דוחקתו. ה. בעי' ר' ב' בדרביק את הקומיין בפונ' או שדרק את הכלוי והרביק בקעריתנו. ו. מל' חפני אינס מוחקות או גודשות אלא טפיפות [עפתות קצין]. ד. קדושים שנשפק על רוצפה מזיאר הכרמה פסל ואם כבר נתבל כליל ונשפק שר שנאנמר ולכך מדם הפר דם מהפר יבלון [דגרוני וויספי ווושין] למעטם נשפק ואספה' זוכם מהפש לאו דם העור או התמצית]. ג. בעי' ר' ב' בנתפואה הקטורת מלא חפני אי ידו צזואר כבומה או ככל' שרת ועלתה בתיקו. ה. בעי' אי חישב בחפותה הקטורת האם יליפן לפסל דלא לא ממנה, ומתי' דטבול יום פסל בקטורתה וה' לעיה ומוחשת פינול. י. בעי' בחשב בחתיתת גהלים האם מכשרין מצוח כמצוח [נכון שמחשבת החמי פולולת ה' החתת] ועלתה בתיקו.

דף מב

שחוותם בור: בפירה אדונה לר' פסולה ולশמוֹאַל כשרה, ובפרו של אהון לר' כשרה ולשמוֹאַל פסולה, ולר' יהונָן [לקמן מ}: תורויזו כשותות דלא מעין ששותה בר' זפיג' על התא דעת קמיה ועל רבו ר' שנ' כי חזק' דס' לד' דז' פסול בשלוחת פרה], והשותות: א. בפירה כתיב אלעוז וחוקה ש"ט לעכובא רב, ולשמוֹאַל הא כתיב החם' וחוט אהנה לפניו שייא' זר שחוותם ואלעוז רואה. ב. בפירו כתיב אהון וחוקה וכמושׂאַל, ולר' ששותה לאו עבודה הדיא [ולא קמיא' עליה וווקה] משא' כ' פירה שקדשי' בדק הבית הא' וכעל פרומות שותה בה בעיא' כדונה' וכראשנן בגין פרומות מיניהם פסולים באשה ובבילה וכן קשותה נה' לא לא דים בעיא' כהונין. ג. ממיית' ביראי' הדואת' מינימה פסולים באשה ובבילה וכן מילוי מים ומיודש דרומה ודישלוב עין אויר אווב' ושני תולעת', משא' כ' אסיפה אפרה ומילוי מים ומיודש שכשורי באשה ככאייש, וש"ט ששותה פסולה בדור רב', והחותה לה'י' א' מדפסולה באשה פסולה בדור, ומקשין משותה שפסולה באשה ושותה בדור, ולמסקנא' רנוויזו נתמעטו מיאל'ז'. * היהיך הדעת פסול באספת אפרה ומילוי מים ומיודש דכתיב למשמות למיל' נדה, ולא פסול בחשלה עין אויר ואזוב' ושני תולעת' דאיין זה החלק מגוף הפרה.

דף מ' ז'

את הפסוקים בפה אדרומה דרשין דמשמע להוציא [מכיל משמע מקרה שלפני] וממשמע מפליא [שאיתו מזיא מכלל חבריו], ומפרשין הפסוקים: א. נוותת אותה אל אליעזר הכהן אבל לדורות "א" בכחן הדיטו, י"א דוקא בכחן ג' דילוי מוויה"פ' בגנו"ש חוכה. ב. בוחציאו אותה משמעם בדקה שאם לא רצתה לצלת אין מוציאים אותה עמה דברי רבי ו��ת' ק' טעם א מושם שהוא ימינו שהחטו שניים או שורה דדריש טעמא דקרוא ו��ת' יש א' ו��ת' ק' ביני'ו להוחציא חמור עמה [ולת' ק' שי דיליכא שהוא אך לרבי אסור הדא כתיב אותה]. ג. ושחת אותה שללא ישחות אותה עמה [בסכין ארוכה. תרוי]. ד. ל'פנוי' לרב שללא סיכח דעתו, ולשומואל שיש האור שוחת ואלער רואה, ושומואל ליר' היסח הדעת מושך את הפה לעיניו, ולרב חד אתי לשוחטה ותחלית עבודה, וחדר שוריפה זזהו הכלשה. ה. זילקה אלער הכהן לשומואל דמכשיר שוחיטה בר או תחזרה לאלער, ולרב היי מיעוט אחר מירעט לרובוט כהן הדיטו. ג. זילקה אלער בכחן לשומואל [דס' ל' קבלחה והואה באלאו'] אתי להן הדיטו, ולרב אצטרכ' למירעט דצריך כהן כיון דלאו גופא פרה. ג. זוכב' בדידי הכהן בכהנו בגדי כהונת. ה. יומנא הכהן עד הערב' בלימור דלורות זיהה בהירחון, ולמ' ד' לדורות בכחן ג' [א'ג' החשא בכחן ג' בענין בכחוות מביעא] מיליאת דאיתא בק' י' טרכ' וכותב לה ראה. ט. באסיפת האפר נאמר ואסק' איש' לדבישייר את הרו, שחוור להכשיר את האשה, והוניה' למעת חשי' שאין בהם דעת תחניין. י. קידוש מים מהחטא [תולדת מים באחף לרבען אשה כשיירה והש' פ' סולוס רומייא דאסיפה דרבנן ולחקו שנמא בדור ואסק' איש' טרכ' הוה ר' יהודה כסוף כשר שנאמар ולחקו ולא כי ולחק, ואשה פסולה שנאמור נונן ולא ונוננה, ולרבנן אתי אטאfol' לךו' שニים נונן אחד וכי. יא. זילקה איזוב' וטבל במים איש' מהו' לרבען איש' ולא אשה, והוור לרובוט את הקטן, ולר' איש' קפטן, ומורה לרובוט את האשה [ולהוירו מפק' מכלל משמע קידוש] ופליג' ר' על מתני' הדכלל כשרון לוותות חוץ מיאשה ורו' הדא משמע מוציאה מידע. ב'. זיהוה הטהור על הטמא' טהור מכלל שהוא טמא למוד' שטבול יומ' כשר בפרה. * בויידי שני' היה אומר ובני אהון עם קדושך ולא בראשון דמותב ביא' זכאי' ויכפר על החביב. * שהחטו וכוביל במצוק את דמו ונונטו למ' טמורות וועל הרובד רביע' של היל' מבהוץ' [ויל' אדים לא'ד].

דף מד

הברדלים בין י"ב ליאר מנות העינה והטעם: א. בכל יומ תחתה בשל כסף [התורה חסה על מנות של ישראל שהחילים שתקות את מטבחה] ועיריה בשל הדם, והיום חותה בשל זבוב והיה מכונס מושם חולשא דכה"ג. ב. בכל יום לת"ק חותה בשל ד' קבין לתוכ' ג' ונתפזר קב, ולוד' יוסי חותה בשל סאה [ו קבין לתוכ' שלשה, והיום חותה בשל ג' קבין וכבה היה מכונס, ולר' ישמעאל בן של ריב"ב חותה בשל ד' קבין לתוכ' קבאים ונתפזרו קבאים גחלים ומבדין לאמה, ולרב אש"י אף תמייר יוסי דחותה בשל שש מידי' בה ירושלמיות שמעירה לתוכ' ג' ונתפזר קבאים. ג. בכל יום היהת ככידת מושם שגילה עבה, והיום קללה שח' רך. ד. בכל יום יודה קערה, והימים אורוכה שורועה של הכה"ג תסיעו. ה. לנן החסן בוייה"כ היה למחתה ניאשתק [בענין שטשעתה קול]. ו. בכל יום רדה והבהה ריקן והימים אודם ווזר זהב פרויים שדומה לדם הפלים [או רעון דלות' קול אינץ' וזה ובוט טוב]. ז. מכל יום היהת השנה והשחתת מושם שנאמר בז"כ דקה אך שכבך נארם על כל פנויותך והואין באנצע מושם שכבודך רדה, פ. וכל הנינים עלולים במוורוז של כבש דכל פנויותך והואין באנצע מושם שכבודך רדה", ולר' לעילם כה"ג באמצע. י. ככל יום מקדש דיזו ורגליין מן בכוריך, והימים בקיותן של זבוב מושם בכבודו, ולר' לעילם מקדש מהקיותן. א. מספר המערבה השהיי בכל יום: ד' יהי הפרישה בשעת הקטרה: א. בהקטרה דלניין ולופים כתב וככל אדם לא יהי באחאל מועד והיינו היליל [לא ערדין], ובקדוש לרבות שילוד ובית עולמים, ובכואו לelper לרבות שעת מתן דמים עד עצאות, קדשות ליר' וכוכב בעדו וכוי' שכפרת השוה לו ולכהנים ולכלל' ישראל [משא"כ מתן דמים שהפר כפר עליו ועל הכהנים, השער על ישראל], וכקוטרת כפירת על לשאה"ר [ובאדר שבחחיאו וכפר על מעשה השאי]. * מבין האולם ולמזבח פורשין בשעת הקטרה דהיכיל, אך בשעת הקטרה דלפני ולפנים פורשין רק מהHIGHBALL [כין האולם ולמזבח אין סיכוי למקם הקטרה ואין שיש שיוכסו בפניהם] וזה מעליה של היכל שפורשין ממוני בין בשעת הקטרה דהיכיל ובין שלא בשעת הקטרה דהיכיל אלא של קודש הקודשים, ואילו מבין האולם ולמזבח פרשי רקס בשעת הקטרה דהיכיל. ואילו גמי עוד מעלה בחוכל דפרשי בין בשעת מתן דם בהיכיל ובין בשעת מתן דם לדפנין ולפניהם [זאת בג"ש מכפרה דז"כ] ולא מני לה דשם פרפה חד היא. * לר' אהא בא אהבה הטעם שגוזר הרקה דזוקא מבין האולם ולמזבח ולא מכל העוזה מושם דעתלות דאוריתא [אם גוזר אף מכל העוזה היו גוזרה לאיהה] ודחיי דלא גוזר בכל העוזה דאייא היכר ע"ז מזבח החיצון. * רבע

* עלויות האזרוח והוצאות בתשלום בכלי: k0504166339@gmail.com | מוקדי הולקה וASHIB: בביון B: מוקד ואשי - דרכו איש - דרכו איש [היכל השיעורים - גניילוי]